

Kuřluk vaktinde yakılan sigaranın daha erken diye fısıldayışı

- Daha erken

Daha erken

solarken çiçekler hangi diyar kucak açar bana.

elbette daha erken

" Duaların bile yarım senin aptal. "demi?tiler bana. beni bin parçaya bölüp eksik bırakarak insanlar. Yaşamak mı mesele? Gidene ulaşmak mı? Gemi miyiz sahiden hep bir yerlere yelken açan? Hangi airin limanıydı bizlere kucak açan?

Bir bardak suydü can verebilecek olan milyarlarca insana. Onlar kibirderyalarında boacak olanda, yeren her çiçeği yaatacak olan da."Sen benim ilahi dinlerdeki azrailim idin. "Sen benim tanrım mıydın ki? Sus konu?ma böyle günah diyor annem. nazar de?mi? bana ve çocukken geçirdi?im ate?li havaledenmi? böyle olmam. Benim her sözüm yarım kalıyor anneme. Beni böyle yapan diyorum. ?çimden haykır?lar kopuyor. ?çim köpüren denizlerce dalgalanıyor. Beni böyle yapan anne; babamın barda?ndaki içkiden ,fakirlikten, evimizin zindan so?uklu?undan ve bu bendeki nalet sonsuz bekleyi? yollara bakıp içimden sayd???m rakamlarla beklemekten. Sen dedim tekrardan. Sen benim sen benim azrailimsin. Peh masummu?sun bir de hadi oradan bir insan böyle yarım bırakılmaz anladın mı? belki de s?rf bu yüzden azrail bile de?ilsin!!!

Daha erken diye diye ömrüm bitti be anne anlasana art?k. Yaşamak a?r bir yük i?te. Katillerimle girip her gece yata?a, ufak çocuklar gibi sarılır?yorum yorgana. Sence bunlar nazar mı gerçekten? Yoksa kötü olarak gördü?ümüz her bir ?eyi bir nesneye ,inanca ,insana atmak mı? ?nsan o kadar zalim ki anne, günah bile tek ba?na i?leyebilece?ine inanmıyor hep ona ortak olacak bir ?eytan durur yan? ba?nda. Dimi anne?

Masa lambamın ????nın titremesiyle uzun bir süredir yazd???mın farkına varıyorum. Bacaklarım biraz uyu?mu?. Salondaki televizyon sesinden babamın daha eve gelmedi?ini anlıyorum. Annem kesin yine ekran ba?nda uyuya kalmı?tır diyorum. Bir süre ellerimi birle?tirdikten sonra derin bir nefes alıp aya?a kalkıyorum. Ses ç?karmadan giriyorum yata?ın ?efkatli ba?na. Birden içimde bir yerlere sanc? giriyor. Kendimi kötü hissediyorum çünkü bu yatak bu ev bu e?yalar hep babamın

parasıyla alınamaz, her bir zerresi onun teriyle bezenmişti ve bana ait hiç bir şey yoktu adeta. Bir süre tavanı izliyorum hayatıma giren ve çıkan bütün katillerim uyanıyor odama. Bir zamanlar hayatımda ki prensesler, süper kahramanlar canavara dönüşüyorlar. Yorganı çekip kafama hayal kurmaya başlıyorum daha güzel bir dünyada yaşamı kucaklarken biri fısıldıyor kulağıma "daha erken" diye...